

трехъ точекъ: защищении селянскихъ и маломощныхъ гospодарствъ, надмѣрныхъ жертвъ рабочихъ и отвореніи новыхъ мотивахъ экономической революціи указаний министра-блыше изѣ спрaзы подно-
естъ еще кромѣ этого дуже много важныхъ
а также не разъясненныхъ, со доказуемъ въ-
дбане. Говорю о томъ, что защищать замѣтно
бесѣдникъ якъ того робитъ замѣтно
и иной спрaзы до обороны, именно спрa-
зы политично-народнѣ. Тутъ указуетъ бе-
противъ Русской школыю национальная
экономичный раздѣлъ краю. Пристрастъ
национальна застѣплаючи наѣти, въ спрa-
вахъ экономичныхъ сподѣльныхъ не лише
одному рускому народу. Нынѣшнюю
руководятъ ею пристрастію Русины, что не-
сѧть такъ спрaзы, которая суть жизненны
не только для руского, але и для
польского народа. Кто спрaздѣ бажакъ до-
бра народа и краю, сей буде и попинеть
попирати наїї стремленіи спрaздѣ на-
роднїя рады поштотовыхъ и остерѣгасъ по-
шаню сего наїї спрaзы. Що теперѣ
її задача, а при тѣмъ суть надто ко-
дезжитъ по первое изъ, въспѣ неприроднѣмъ
складѣ въ блудной органиціи выборчей, а
по друго изъ лютой гospодарцѣ, а
радио бездѣлности. Эѣ того одинакож-
иціи, не можна судити еще о самой институ-
ции, не можна говорить о школнивости
самой идеи поштотового житїя автономнаго,
когда есть идея свободы. Бесѣдникъ
поясняє, что ради поштотной моглибы мно-
го и доброго дѣлать, а потребуютъ лише
основныхъ реформъ.

По тоймъ прийнято другу резолюцию
(економичну) одноголосно.

Третю резолюцію представив дръ Корнило Сушкевич. Ясне напітненіе подолянської тенденції теперішнього школицтва, сміливість выводоги, аргучне угрупованіще фактів, изъядали пошуку и заслужену привательності бе-сідників. Неугасаючі склики обраніхъ заявили, що бесідникъ висказавъ судъ о кр. радѣ школиць тъ терця всѣхъ Ру-саківъ. Жива участъ цѣлого збору, а и-менно селянъ показала, якъ дуже зани-малася народъ спорами школъ и якъ узаконѣ еи многогранною для свого народного життя и розвою. (Бесіду пода-лисьмо такоже иль попередній Ч.-Л.) О. Георгій Кміцкевичъ подносить, що-бы до розглядання школиць приступали искрі громады и щоби всѣмъ громадамъ тую резолюцію переслати, що одноголосно прийното.

Четверту революцію мотивув п. Ю. лінія Геровській. Бефідникъ указає на тое, що дуже часто не користаємо зъ правъ деси наше признаныхъ, боимся вносити прошения и поданія по руски чи то до судовъ чи до іншихъ урядовъ. Такъ дальше не повинно дватися. Мы вѣсі повинні все и всегда користати за нашу пращу, починкыемъ нашими рускими поданіями закинуты суды и уряды, а будьмо пам'ят, що мусимо дойти до нашихъ правъ. Дальше звертається бефідникъ до поступованія Полякою, и представлаже, що голосы ягоды забисеній изъ подольской стороны були тѣлько блудными органами, потріяли годі дати істру, бо на дѣлѣ поступаютъ Поляки сонсамъ противъ ідеї ягоды. Першо услюдіе ягоды есть основна змѣна дотеперійшаго поступованія супротивъ Русиній. Сего Поляки деси не учинали. Бефідникъ тепличами словами загрѣвши до працѣ, сполучени силъ и смѣлод обороны рускої народности. (К. Г.)

ДОПИСИ.

Зъ вѣхѣдной Галичинѣ. (Голос
учителя ѿ справѣ школы народныхъ и се-
минарій учителескихъ.) (Дальше.)

Не можу закончить моихъ ушагъ о
школьництвѣ не издавши о комиссіяхъ,
квалификаційныхъ для учителейшихъ школъ,
людовыхъ и юдіо-евр. Были бо руска
школы сдергиваютъ наимѣ такіхъ квали-
фикаційныхъ учителейшихъ, котрый не отно-
сядаютъ потребамъ русскихъ школъ, то
нина сего лежитъ въ душе великой части
таковыя на комиссіяхъ, описаныя мною.

такожъ на комісіяхъ спамінанійнихъ.
Такихъ комісій малою ізъ краю ділъ:
во Львовѣ и изъ Краковѣ. Обѣ они назо-
вованій на предложеніе кр. ради поль-
ской церкви.

Здавалобыся, що особисто комісія по
Львові, котра удаєте кваліфікації для
шкілъ такъ рускихъ якъ и польськихъ,
повинно бы складатися изъ людей знаю-
чихъ добре по руски и по польски. Даль-
ше повинно бы бути, на случай зміни
кваліфікації, точно означено, много
предметовъ має спробуватися на одноть я-
відѣ, а много ізъ другомъ. Мѣньшъ тымъ
всего того ни слѣду! На мабуть 19 чле-
нівъ комісії есть, кромѣ екзаменатора
руского языка и катехизта для Руспініївъ,
лишь двохъ членовъ, котрій знають по
руски. При такомъ складѣ комісії бу-
вася испытъ майже ныкаючиють изъ явищъ
польської; по руски дозволено бы лиши
для формы одно або два пытави. — Въ
подобный способъ поступав собѣ комісія
при надаваню кваліфікації до рускихъ
викладокъ; она удаєла си часто такими
людимъ, котримъ бы не повинна удаєти.
И самъ бачивъ учителей, котрій
слabo по руски говорили, а мимо того
одержали кваліфікацію до рускихъ
шкілъ.

Бще горше стоить дѣло въ Кракові.
Въ заходній Галичинѣ заведено въ всѣхъ
учит. семинаріяхъ надобовилюну науку
рускаго языка. Каждый арозумѣє, що за 2
години тижднево не много можуть ро-
довити Поляки научитися тамъ по руски.
Мимо того удаєла комісія краковска, ко-
тромъ складъ для часъ еще и користній-
шій якъ во Львові, такимъ ученикамъ
кваліфікації до рускихъ викладокъ!
Прощна гадка такъ надобовилюної на-
уки руски, якъ и удаєлюнані рускихъ
кваліфікацій здавася бути тая, щоби по-
чати можність Маурамъ, для котрыхъ
въ заходній Галичинѣ не достав мѣстъ,
збагатися о рускій посады. Сею то дорогою
одержувамо мы тъ бттамъ не разъ учите-
літь, котрій павѣть говорити по руски
не знаєть.

Обѣ комісії екзаменаційній пред-
ставляють такъ аномальній видъ, що
далше такъ оставатися не можуть. Намъ
добиваючися рѣшучо основного ихъ змінен-
ня; именно поученій досвѣдомъ, що всіка
школа сть Поляками пыходитъ завсігды на
дану некористь, повинній мы домагатися
особеної комісії рускої, котрабы мала
виключне право удаєти кваліфікації

Такъ подають я почт. читателямъ "Дѣла" образъ нашихъ школъ народныхъ и семинарій учительскихъ. Образъ той да-же еще не пошлый, показываетъ однакожъ наглядно, что наши школы прибрали направление совсѣмъ несгодное съ ихъ цѣ-ю, и сталися аренкою польской пропа-инды.

Мимо того, что законы признали всякей народности право до разною наименований основой и выключили изъ школъ всякий чужесторонний наставлени, выдѣло насть дорогую распорядженъ такъ уставы, котрый постановлени основныхъ школъ обязывалъ работать для насть илюзоричнѣи. Они поставили въ той способѣ на члены школьництва краеву раду шк. и приписали въ складъ, котрый Русиниѣ майже цѣлкомъ въ себѣ выключавъ и становить русскіи школы подъ неограниченный вѣшаль польского элементу. Такъ само положеніе рады шк. окружной; въ томъ дѣлѣ именованіи инспекторы краевъ и окружной и т. д.

Зданилобши однакожъ, що бодай самі Русини будуть крѣпко стояли на свояй сторожі, и ись найбѣльше пыкострастнѣть тую одробину іправъ, аку вамъ устаны еще призываютъ. Въ всѣхъ радахъ школьныхъ можмо прецѣнии ординаріятскіхъ заступникій, котрій иже въ природѣ речи суть Русинами. Зданилобши, що русій ординаріять, избираючи залибетъ таихъ становищъ, именує до рады шк. красної и до рады окружныхъ сповідниками заступниками таихъ людей, котрій

неустрашимо и съ цѣлью посвященемъ станутъ въ оборонѣ русской церкви и народности, що буде строго наглядати и контролювати ихъ дѣятельность, давати имъ инструкціи, жадати отъ нихъ безпрестанно справоданій и т. д. Съ желаніемъ скажати мусимо, що такъ не дѣлается. Ординаріи существуютъ у насъ мною бывшій для формы. Большесть ихъ не получавшася до важности своихъ пошипостей ани до отицѣльности и далеко отъ того, выступати противъ безправностімъ яко польской стороны. Такимъ чиномъ не мають они никакого хбсна; для насъ дѣйстіе все одно, чи они суть, чи нѣ!

Найважнѣйшимъ есть для насъ становище ординаріи и рядъ школьній крабой. Его задача повинна бути, пытливо чувати надъ дѣлами своего церкви и народности, выщуковати и выявѣдовати о всѣхъ безправностяхъ сподвижникамъ на поля школыцица, подносити ихъ передъ радою и домагатися съ цѣлью енергію ихъ усуненія. На случай оспору въ стороны польскихъ членовъ, пошипент при исполнющихъ кривдахъ вносити протесты до протоколу и жадати, щобъ тіи протесты були предкладаніи министерству, заразомъ пошипент бы запрѣдомляти о такихъ справахъ свой ординаріїтъ, щобъ той особливо могъ подносити ихъ передъ правительствомъ. Правда, що тымъ способомъ не булибы еще усуненій всѣ наши кривды, але то певно, що наши противники не поступалибы съ нами такъ безваглядно, видячи сильного ваступника русскихъ спрасть. Розумѣєся, що мусить той мусѣбомъ посѣдати не толькождѣности въ точне визнанье всѣхъ дѣлъ школьніихъ, але отважуватися такожь сильнимъ и неустрашимъ характеромъ, посвятивши съ цѣлкомъ народній ідеї и бути приготовленіямъ на всякий переслѣдованія.

(Конецъ буде.)

Коломыя. (Львівський руський народний театр під керівництвом Т. Романовича в Коломиї). (Конець.)

П. Гриневецкий яко разищерь спон-
ия собственно свою задачу, разыграв по
можности добре роль такъ что майже все
акторъ отыскиваетъ характеры особы, ко-
тру представлѣнъ. Самъ выбираетъ себѣ до-
сѣть труднѣй задачѣ и отдае ихъ съвѣтъ
публики. Труднѣй задачу майже напы ар-
тистъ до сполненія граціи Святошу изъ
комедіи Моліера и выигрываетъ неизѣ-
момъ вдоволюочно. Однакожъ слѣдитъ за
мѣнѣніемъ антогониста можемо замѣтити,
что въ Дамлѣтѣ изъ роли графа Карніолѣго
(Carnioli) артистъ пайслабіе ровинувъ
акцію протектора, мецената штуки имен-
но тогда, икъ належало бы пайлучше
представити разъ по причинѣ бенефису а
по друге для того, что се майже переваж-
но по разъ першій передъ перускою пуб-
ликою дѣялои. Ив. Гриневецкий впро-
чтѣмъ належитъ въ мушкѣ до пайсим-
патичнѣйшихъ особъ персонаду театраль-
ного а публика въ загалѣ и руска и не-
руска уважаетъ его пайбольше заслужен-
нѣмъ артистомъ. П. Стефуранъ высту-
паетъ по большей части въ роляхъ селанъ
и мѣщанъ и отдае ихъ безперечно пре-
восходно — слабіе удаются ему роли
лиць аристократичнѣйшихъ, а понеже ди-
рекція п. Стефуракови отыѣтнѣй ролѣ при-
значавъ, длато то и игра п. Стефурака
заше вѣроностно отличавася. Сынъ толь-
ко замѣтити, щобы не все и не всѣхъ
роляхъ уживають стереотипного разкладания
рукъ и подношения раменъ скрывающи
при томъ одинаково лицо. П. Лисковскому
есть душою каждого майже представлѣнія,
бо отдае майже завѣтды любовника,
и въ той роли есть пайлучшимъ арти-
стомъ нашей сцены. П. Лисковскому
належитъ исака привательность изъ сто-
роны публики, тоже и публика въши-
бити п. Людкевичони, то есть, про не вы-
учуваю роль и спускается изъ супѣра.
Вирѣдѣ рухи комичнѣй п. Людкевича от-
крываютъ нераль неумѣніе ролї, пожи-
таки робить ее нехорошие враженіе въ
публициѣ. Въ штукахъ народныхъ тол-
щеенъко отдае п. Людкевичъ артистъ
або жида-ганделеса. Такожъ дуже гарный
его голосъ въ спѣвахъ и велика пра-
виль танцахъ. Съ жаломъ приходити наль-
шару пранду пыннати, что товарасто
драматичне лишь изъ одиомъ п. Людк-
евичу мае доброго танцера изъ штукахъ
такихъ, где народній танцѣ приходити. Въ
Гальцѣ лишь п. Людкевичъ втрачиваетъ
голубого маура добре оттанцовавъ або тар-
даша изъ Угорскѣмъ охотнику. Молодѣ ар-
тисты пп. Манастирскій, Палотинскій и
К. Гриневецкой спониуютъ собственно свои
задачѣ — видно у всѣхъ талантъ до дра-
матичной штуки, особенно изъ п. Палотин-
скимъ изъ комедіи "Решізоръ изъ Но-
тербурга". П. Манастирскій дуже добре
представлѣнъ въ роляхъ пажакнѣихъ, якъ
ее показалось изъ "Сельскихъ пленникоти"
и изъ "Дмитрѣ Кризенризѣнѣмъ".
П. К. Гриневецкой отыѣтнѣй до наиз-
нѣхъ роли, только больше склонности къ
игрѣ. Хороша виерхность съ доброю игрою
може адѣлати п. К. Гриневецкого дуже
симпатичнѣмъ для публики, если только
дальше буде старатися для руское сцены
съответно працювати. Радишъ мы п.
К. Гриневецкому направитися въ лучшемъ
наголоси изъ бесѣдѣ. О п. Наседкѣмъ, ко-
трый донерка при концѣ изъ Баловни изъ
сценѣ выступила, не можемо рѣшущаго
мнѣнія высказати. Посты выступлена въ
оперѣтѣ Іѣсусъ Йосифъ II можна только
похвально выражати.

И до изыска именно що до чистоты тогоже можна сказать, що есть великий поступок. Пп. акторы по большей части плачно по руски говорятъ, акцентъ же привыкъній иѣзъ то бывало замѣтъ.

день на нашу мову представляють лица въ рѣжихъ верстѣ сопольности бѣть шайгашнихъ сафь аристократичныхъ до наивысшаго роботника и всѣ тѣ люди говорить по руски и съ гордостю може-
ло повеличатися тымъ, що наша мова
всегда мило и пріятно звучить и вѣбѣтъ
подобаєши. Мова наша иже позажна, иже
не лишь для самого хлопа, икъ бы то
сказать подругъ рускои народности. За-
рѣдно матиць якъ и жіщаници и сми-
ници послугуются добре на сценѣ нашою
мовою. Всѣ майже ввороты чужихъ мо-
жутъ добрае изъ нашей рѣдной бесѣды
выразити. Все таки треба еще где що за-
чинити нашему товарищту драматично-
му. Не знаючи чи изъ штукахъ самыхъ
только польскими ѿнъ чи ии, акторы забу-
жаютъ руски слова и самъ перекручу-
ютъ на польскій, досыть, що многи изъ
публики падуть и не рускои соблазняют-
ся тымъ, пеопанемъ, нашои бесѣды. Пи-
шучий ее справоуданье самъ на власній
уши чути, икъ одна женищина Полька
до своего сусѣда запримѣтила, що на сце-
нѣ не чисто по руски гдѣсякі слова вы-
мощляются. Бели ее въ вини актороби-
зеси, звертаємо увагу дирекціи театру,
щобы точнійше падамрала членомъ своего
товарищта, щобы тіи берегли чистоту
языка руского на сценѣ а «если ошибки
изъ самой штуцѣ находятся, таки
тогда упрашають выдасть Рускои Бесѣды
во Львовѣ, підъ котрого контролю львов-
скій народный театръ збстав, щобы той-
же всѣ тіи штуки пильно пересмотрю-
вали, щобы исправилъ языкъ особливо
въ переходахъ. Много иуенникій перепо-
чили самъ акторы не належачій до лите-
ратури а тымъ менше до лингвистики.
И такъ осмѣяються назести гдѣсякі важ-
нійши пошибки изъ якої. Говорили часто
на сценѣ: побрухочу м. поторошу; забль-
кити горло м. скрохоти горло, змочити;
щето польскій слова: незрухана м. не-
брехана, бесприкладна; машы м. маши;
посѣлки м. помѣчий войска; затво м. лег-
ко, нетрудно; пулки м. полки; заровни
м. приность, твердиня; спущечный м. со-
волчій; лѣхъ; враги и т. д. Въ акцен-
ѣ дуже часто ошибаются наші артисты.
Всегда майже бѣть вынятку кладуть на
передносѣдіи словъ наголою изъ словъ:
жіщина.

за гардеробу належите такожъ
призначальность шьдѣлови „Бесѣды“ и
дирекціи; передовѣсь дуже хороши ко-
стюми въ народныхъ штукахъ таѣтъ
рускаго житїя и въ чужого и пр.-
ольскаго, сербскаго, угорскаго. Видно,
выдаѧтъ Бесѣды и дирекція не щадять
всіхъ кошѣгъ, щобы публику задоволи-
ти и вѣдь тѣмъ штгладомъ сцену под-
вести, бо икъ всхода по при рѣчи и фор-
ма потребна таѣтъ и ту хороша богата
одѣжь пачине зрителя. Належало бы боли-
шу ушагу на декорации звернути, бо ил-
люстрации „Адріана Лекуверра“, „Дам-
ля“, где рѣчи дѣсятъ изъ театру изъ лю-
жакъ, декорациіи нашого театру совсѣмъ
тому, что на сцени дѣялося, не вѣроѣда-
ли. Неогрѣтій костюмы были изъ „Бр-

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Ряд ферманса.) Министръ финансій сбыть предложилъ проектъ закона о (пропизоричной) поборѣ податѣбѣ и о покрытии выдатѣбѣ державныхъ бтгъ 1 сѣня до конца марта 1881 р. и о выпускѣ облигаций на 14,500,000 зл. въ ипотеку опроцентованного, недорогого, сплоходливованного долгаго державнаго (на покрытье недобору). Далѣе предложилъ министръ финансій просить

закона о боснийской железной.
На 96 заседании различались разорвавши предложенем законов о определении вышней горкии. §. 1 этого закона поста попыка: заробковый вышней и дробки разпродажа заробкова пажных запоев сут.

привезена до концесії. Даліше пропонувалася законы, що має розумітися підъ вишикою, а що підъ дробною розподілкою. §. 2 Вишикою і дробна розподілка також називають (спиритусу, горілки, розлюю, руму, ликеру и т. д.) безъ взгляду на тое, че почти

вас на концесія, чи на правѣ пропиннай-
ніймъ, чи на якомъ пішомъ правѣ, подлагает
особной оплатѣ (einer besonderen Abgabe).
§. 3. Для одержания концесіи вынуждены кро-
ме пішихъ условій до самостоятелія зароб-
кованія достовѣрность и безнаглядность уб-
гачающагося о концесію. §. 4. При удѣльномъ
издѣліи концесія має узагладитнную потребу лю-
дности, отвѣтствіе злоказу, дорога, улицы
чи пляжъ, где мae находиться сей злоказъ
и возможность полиційскаго надзора. Не можна
надати концесія, если взглазомъ убгачающо-
гося о концесію заходить домашніе, шо бы
буде належавти концесію для ширеня за-
казанныхъ игръ, укрытия, неморальности
або пьянства. Передъ удѣлемъ концесіи
мае промысловая власть (когра удѣле кон-
цесію) выслушати мній громады жѣтн-
цовъ а тамъ, где есть власть полиціи, та-
коожъ и сенъ послѣдоват. Противъ рѣшения
(промысловой власти), котре мae все удѣ-
литися такожъ громадѣ, прислугуете громадѣ
право рекурсу черезъ 14 днъ съ склоню
поподдержуючою (удѣлены концесію). §. 5.
Въ случаю перенесенія вышинку або разро-
дажи до иного злоказу тон самон жѣтн-
ности, не треба вправдѣ новой концесіи,
але лише приведеніе промысловой власти
услышати, котра при томъ мае узагладити
жѣтнцевъ обстоятельства, отвѣтствіе злоказу
и т. п. И о томъ рѣшенію слѣдує за-
вѣдомити жѣтнцеву громаду, котра и въ
томъ случаю мае право рекурсу черезъ 14
днъ отъ поподдержуючою силою. §. 6. Одна
и та сама особа може въ той самой жѣтн-
ности лише одну концесію для вышинку
або дробної разродажи горячихъ напоѣвъ
мати, въ державу брати або черезъ засту-
пника выполнити. §. 7. Выробники и про-
давцы горячихъ напоѣвъ, котрі доси ведутъ
дробну разродажу сахъ напоѣвъ, могутъ
дробну разродажу по мысли §. 1. только
тогда дальнѣ вести, если одержать на тое
концесію. §. 8 постановляє, что переступ-
тивши прінісбѣтъ понередніыхъ §§-овъ сего
закона маютъ уважатися яко переступница
промыслового закона. §. 9. Мѣрдложъ означа-
етъ особенное оплаты (§. 2) служить сколь-
кость людности, жѣтнности и рѣдъ самого
интересу. §. 10 означає, что оплата тая має
платитися побѣрочно зъ горы. §. 11. Пѣн-
очная оплата означаєтъ: I) для каждого
жѣтнца, где отбувается вышинка горячихъ
напоѣвъ 1) въ жѣтнностяхъ съ людностью
до 600 душъ 5 зр. 2) въ жѣтнностяхъ съ
людностью понадъ 500—2000 душъ 10 зр.
3) 2000—10,000 душъ 20 зр. 4) 10,000 до
20,000 душъ 30 зр. 5) 20,000—100,000 душъ
45 зр. 6) надъ 100,000 душъ 50 зр. II) Для
реставрацій, каварн и гостиницъ установ-
ляется половина сенъ оплаты; III) Для всѣ-
кого иного жѣтнца вышинку одна четвер-
тина оплаты.

тина оплаты.

При разбирательстве надзора ст. 8, 11, именем Верховного конституционного поиска много поправок, а пос. Думба зажадали, чтобы та поправки относились до комиссии и саму разбирательство надзора закономъ отсрочить. Верховный конституционный суд зажадал именемъ голосования и внесенные упомянуты 130 голосами противъ 154 (правицѣ). Пос. Озаркевичъ голосовалъ съ правицей, пос. Коновалъский и пос. Кудачковскій отголосились отъ голосования. Отголосъ приводило до дальнѣйшаго разбирательства надзора закономъ. На засѣданіи дnia 4 грудня мотивизуясь гр. Вурмбрандта свое внесение, которое звучитъ: "Высокое Палата заслугъ ухвалитъ: изымаюсь правительство, чтобы въ первомъ арт. 19 основнаго закона въ 21 грудня 1867 о загальнихъ правахъ обывателей предложило проектъ закона, которымъ бы при удержаніи именнаго изыма яко державнаго узажено ужинавые краевихъ изымкъ въ урадѣ, штолѣ и публичномъ житѣ." Дальнѣе мотивизуясь арт. Гербстъ свое внесение съ то что министерствомъ разпоряджения въ урадахъ на Чехахъ зажадоче, чтобы отповѣдь, яку дать министерству 1 маѣ с. р. на дотyczану инструкцію (верховно конституційныхъ) предѣлами особной комиссии для справоудалы. Бестѣа такъ Гербстъ арт. и Вурмбрандта буда вони злословнѣхъ наздѣй на генеральши министерство и на автономистичну большинство парламентарии. Чтобы не разбирательство верховно конституційныхъ Нѣмцѣвъ, большинство палаты послѣднѣхъ ухвалила оба тѣ внесения прилагать особной комиссии въ 24 членовъ. Доперша познѣше при справоудалю сенатъ комиссия можна надѣгться горячихъ разбирать въ раздѣлѣ державнѣй задачѣ "державнаго" изыма и такъ званої Нѣмцемъ именемъ национального.

(Маршалом гравесъ.) Положи отчеснено
изъ клобукъ, когдѣ бы предложили цѣсарски
надбогомѣйшаго кампакта на мар-
шала гравеса. Надбогомѣйшаго еще съ
всѣхъ кандидатовъ кн. Ю. Чартгерской з-
востъ не имѣлъ никакихъ переходныхъ. Пола-
кость Гр. Ив. Тарновскаго въ Дрезденѣ не хо-
тѣла принять его достоинства. Послѣд-
ними часами вѣнчаныя импидикура вице-
президентъ наѣхавшаго Ф. Залескаго на
маршала. Самъ Dr. Poldi саже: *Horribile
debet!* А мимо того себѣ послѣдний имѣ матъ
нѣблѣшъ надѣтъ и самъ гр. Тавесъ мань

совѣдчительна за письмо. Видимый же доказательство
браку отнюдьныхъ людей среди партіи верховодчихъ Палаконъ, а може доперна
людей до працъ охотничихъ и способныхъ,

ЗАГРАНИЦЯ

Россия Царь прибылъ до Петербурга. Льорис-Меликовъ выразилъ приватность за порядокъ, якій застать въ столице.

Въ 90 ч. „Дѣло“ подали мы коротко телеграмму вѣстку о открытіи тайныхъ друкарнъ въ Харковѣ и Кіевѣ. Теперь прошу тую вѣсть о таймѣ, что на подставѣ выданной росс. газеты, открытой только одну тайну друкарню въ Харковѣ. До „Голоса“ телеграфуютъ къ той спешкѣ въ Харковѣ: „Въ ночьъ въ 6 (18) ноября с. р. на Конторской улицѣ, въ домѣ Королевы, выкрыта тайну друкарни; кроме приборовъ друкарскихъ найдено познаніе складъ номера „Народной Воли“ въ 17 (29) вересня с. р., много спущенныхъ подибеній, паштотрбъ, кольца чисты „Земли и Волы“ и закзанный брошюры. Арестовано дѣлъ особы, котрый совсѣмъ не опиралась арестованію.“

О обходѣ стольной памяти цѣл. Іосифа II пишетъ „Одесский Вѣстникъ“ (ч. 204): „Признаючи память цѣл. Іосифа II выказало даже наглядно неизгода сердца австро-імпера-цкихъ народовъ. Коли память Іосифа II и немецкїй лібералы и Русины обходили съ великою одичинство и почестю, Мадиры, Поляки, Чехи, Словаки и вѣнгерскїй клерикалы уснувшись отъ того обходу... Ліберальныя партіи починаютъ въ Іосифѣ II реформатора и чоловѣка просвѣщенаго... Іосифъ II бувъ великимъ добродѣльемъ Галицкѣй Русинії. Длатого Русини съ особенной тер-же-ственностию отпраздновали слогѣтній роже-нины его вступленія на престолъ. Надъ гробомъ Іосифа II помиралась обѣ ворогуюча галицко-рускій партіи и зѣвали вѣче изред-не (митингъ), на которомъ пришло разозли-ти“. Редакція „Одесского Вѣстника“ запо-мѣтила, что еще разъ позерне до того пре-мету и обговорить „вѣче Русиній“.

Одною из первыхъ искусствъ сириатъ въ Россія, потребуяшихъ реформы, есть безсомнійно имѣтъ устава прасона. Якъ называемъ читателямъ известно, въ Петербургѣ утвержденъ комісіе для реформы печати подъ проводомъ гр. Валуева. Таа комісіе на первые свое засѣданье заповѣдала представителямъ столичной печати, котрый могли выскажать свои мнѣнія изгладить потребныхъ реформъ. Всѣ редакторы однодушно доказали этого, чтобы печать высвободить изъ подъ власти и кары администраціи и получитъ судовъ. Въ тѣмъ дѣлѣ провозлагаютъ также всѣ новейшіе доктрины петербургской и московской, поимѣе системъ администраційный есть для печати икона иконы иконы. Такъ и, пр. существуетъ въ Россіи законъ основный (арт. 1035 подъ кар.), что краткія всѣхъ разнородженія правительственныйыхъ, министерственныхъ, губернаторскихъ, полиційскихъ и пр. есть доктрины доказаны, не считаются непреступленіемъ и не наказываются за собою какъ доказанныхъ, если только не маю на кѣлѣ подбрасывать до неносула власти и не подгугуясь оспаривающими выражениями. Основный законъ той не засеній, але т. зи „законъ тыжеваній“ для печати въ р. 1865 вводятъ „законъ кары администраційныхъ зѣбъ добромѣнія администраторіи“. Администрація же выдала безъ числа окружнѣе и „секретныхъ разнородженій“ редакции, такъ что нынѣ генеръ піакого лягана публичного, котрого трохъ свободнѣйше обговорено не подѣлѣбы подъ категорію закланій тѣми „секретными“ окружнѣями, „піакими“ остереженіи и т. д. Духъ цивильнаго реєстру такихъ „радѣ“ юдильныхъ доказаній за несеною 2 року отъ конца ліпня 1878 до марта 1880 въ подѣлѣ доказанія „Страны“. И такъ: Для 31 ліпня 1878 заборонено доказанію называть вѣдомостъ о дѣланыхъ урядниками лицензійнѣи сиротъ славянскаго поміщута въ Москвѣ; для 1 вересня 1878 заборонено доказанію гауптичиности поміщца и называть вѣдомости, котробы си въ земѣ свѣтѣ представили; для 31 грудня заборонено обнажать власти письмъ и учительск.; для 2 марта 1879 доказанію печатати статьи о тѣлѣахъ представительства жители и о земельныхъ зборахъ; для 18 маі 1879 заборонено подавати передачи вѣстъ въ подгорахъ, портъ выходу въ т. д. обобѣ родинъ парижъ; для 2 серпня 1879 доказанію письмъ о проектѣ гр. Толстого ліпильскому землю императорскому; для 17 вересня 1879 доказанію говорить о чужихъ праѣтельствахъ и политикахъ въ ихъ дѣланости „роподуно“; для 29 жовтня 1879 заборонено доказанію петербургск. ліптии свои візки спровадитъ съ ліптии за московск. курской жезланіе (Гаргама), а передруковати лише въ московск. газетѣ, котримъ землю московск. губернаторъ называетъ, але не засеній, въ сїхъ

